

D.U. 8

1. Hív minket most egy tiszta szó, - szívek homályán átható: - hagyjátok el már álmotok, - az égből Krisztus ránk ragyog.
2. Te kábult elme, ébredezz, - te büntől sebzett, éledezz, - új napnak fénye tündököl, - fusson az árny e fény elől!
3. Az égi Bárány, íme, jó, - a bűneinket elvevő. Azért most hívek, jöjjetek, - bocsánatért esdjetek!
4. Hogy majd újra itt az Úr, - s a földre félelem borul. Ne legyen akkor büntetőnk, - de őrizőnk és jótévőnk.
5. Dicséret, áldás illeti - Istent: Atyát és egy Fiút, - s a Lelket is, ki vigaszunk. Örökké zengje himnuszunk!

MAGNIS PROPHETÆ VOCIBUS ad notam D.U. 2

1. A nagy próféták szózata - Krisztusnak jöttét hirdeti - a megváltás előtt kapott - kegyelmek titkos útjain.
2. Feltündökölt szép hajnalunk, - vidám szívek repesnek itt, - hűséges hang kiáltja már - a jó hírt: üdvünk napja kél.
3. Ez most az első Úrjövét: - nem a világot bünteti - bekötni jön lelkünk sebét, - s az elveszettet menti meg.
4. De újra eljön majd Urunk, - előre int: ajtónkban áll, - megkoronázza szentjeit, - s a mennyországot tárja fel.
5. Ígéri boldog fényeit, - ígér megváltó csillagot, - a ránk sugárzó égi láng - jogunk az éghez hirdeti.
6. Jöjj, Krisztus, jelenj meg nekünk, - hisz benned látjuk Istenünk, - s e boldog égi látomás - ajkunkon zengő dalt fakaszt. Ámen.

ZÁRÓÉNEK: D.U. 10

1. Az Úristen Ádám atyánknak, - kegyes vigasztalásnak: - megígérte jövetelét a Messiásnak.
2. És az álnok kígyónak mondta - a szép Paradicsomba: - megtöri majd kevély fejed egy Asszony magva.
3. Megmondotta Bálám próféta: - Csillag kél e világra, - Jákob ősi nemzetéből, világ javára.
4. Zsoltárokban Szent Dávid ajka - akképp szólott biztatva: - székében fog uralkodni királyi magva.
5. Izajás is így jövendöle: - Ímé, Jessze gyökere, - vesszőt terem új virágnak nevelésére.
6. A vesszőnek drága virága, - csillag tiszta világa, Dávid magva: Máriától jött e világra.
7. Ám arról is megemlékezünk, - bízó szívvel készülünk: eljön újra világ végén, s megítéltetünk.
8. Kérjük azért mindnyájunk Urát, - lelkünk kegyes Bíróját, - állítsa majd jobbra felől hívei nyáját.

Szerk: Józsa D.

cantodominio.com

ADVENT KÖZNAPJAI - DECEMBER 17.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK - Ter 49,2. 8-10 / Mt 1, 1-17

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 15

1. (Dec. 17. O Sapientia) Ó, jöjj, ó, jöjj el, Bölcsesség, ó, Egyszülött, kit ád az Ég, te gyöngédség és ős erő: amit tudnunk kell, tárd elő!
R.) Eljő, eljő Emmánuel, hogy üdvözüljön Izrael.
2. (Dec. 18. O Adonai!) Ó, jöjj, ó, jöjj el, Adonáj, ki cserjelángból szólalál, majd kőbe vésted tíz szavad, jöjj tárt karokkal jó magad! **R.)**
3. (Dec. 19. O Radix Jesse!) Ó jöjj el, Jessze Vesszeje, rab nemzeteknek fényjele: ha szólsz elnémul földi nagy, jöjj, szabadítónk csak te vagy! **R.)**
4. (Dec. 20. O Clavis David!) Ó Dávid kulcsa, nyitni kész, ha ajtót nyitsz, nem zárja kéz: halál árnyéka vesz körül, mirajtunk immár könyörülj! **R.)**
5. (Dec. 21. O Oriens!) Ó, jöjj, ó, jöjj el, Napkelet, mert éjben járunk nélküled: jöjj, igaz Napunk, halld imánk, és fényességed áraszd ránk! **R.)**
6. (Dec. 22. O Rex Gentium!) Te Úr vagy minden nép fölött, és szegletkő mely összeköt: sárból formáltad hívedet, most jöjj, fejezd be művedet! **R.)**
7. (Dec. 23. O Emmanuel) Ó, jöjj, ó, jöjj, Emmánuel, csak téged áhít Izrael, és hozzád sóhajt untalan, mert Isten híján hontalan! **R.)**

(Emmanuel, Rex, Oriens, Clavis, Radix, Adonai, Sapientia) - ERO CRAS = HOLNAP VELETEK LESZEK)

ANTIFONÆ MAJORES - Ó ANTIFÓNÁK

O Sa-pi-en-tia,* quæ ex o-re Altissimi prodisti, at-tingens a fine usque

ad finem, for-ti-ter sua-vi-ter dis-po-nensque om-ni- a: ve-ni ad docen-dum

nos vi-am pru-den-ti-æ. E u o u a e

(Ó, Bölcsesség! Te a magasságbeli Isten ajkán születél, erőddel elérsz a világ egyik végétől a másikig, és üdvösen igazítod a világmindenséget: jöjj, taníts meg minket okosan élni!)

VERBUM SALUTIS OMNIUM ad notam D.U. 62

1. Az üdvösséghezó Igét, - az örök Atya Gyermekeit, - fogadd méhedbe Mária, - szeplőtlen, boldog Szűzanya.
2. A Lélek rád ragyog ma itt, - árnyéka megtermékenyít, - hogy hordozd a világ Urát, - az Atya egyenlő Fiát.
3. Bezárt szentséges templom ez, - és nem nyílik ki senkinek. – A legfőbb Úrnak egyedül - kínálja boldog küszöbét.
4. Akit próféta szó ígért, - s a csillag előtt született, - kiról az angyal szava szól: - Urunk a mennyből földre száll.
5. Vigadnak angyalseregek, - ujjonganak a nemzetek, - a Fölség ime, kicsi lett, - hogy megmentse mi elveszett.
6. Krisztus, kegyelmes nagy Király, - neked s Atyádnak hódolat, - a Lelket is, ki vigaszunk - örökre áldja hú szavunk. Ámen.

INTROITUS: PROPE ES TU 118. zs. 151.152. 1.

Közelemben vagy, U-ram, s utaid mind i-ga-zak: kez-det-től tu-dom
bi-zony-sá-ga-id-ból, hogy ö-rök-ké vagy. (4.t.) *

(Örvendjen az ég és ujjongjon a föld, † mert Urunk /érkezik, * hogy megkönyörüljön /szegényein. Iz 49, 13)

Boldogok akik szeplőtelenek az ő /útjukon, * és az Úr törvénye szerint /járnak. **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor * és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

KYRIE: D.U. 413

Kyrie eleison. Szentek fényessége, mennynek ékessége: Uram irgalmazz minekünk.
Christe eleison. Istennek szent Fia, Mária magzatja: Krisztus kegyelmezz minekünk.
Kyrie eleison. Jöjj el már, látogass minket, tisztítsd meg büntől lelkünket:
Uram irgalmazz minekünk.

GRADUALE: D.U. 3c / 1 TOLLITE PORTAS 23. zs. 7. 3. 4.

**R.) Kapuk, nyíljatok meg! Táruljatok fel, örök kapuszárnyak, *
hadd menjen be a dicsőség királya.**

V. Ki mehet fel az Úr hegyére ? † és ki állhat meg az ő szent helyén? *
az ártatlan kezű és tiszt/ta szívű! **Kapuk, nyíljatok meg...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Messiáskirály napjaiban az igazság virága nyílik, *
és teljes béke lesz a világ végéig! 71. zs. 7.v.

ALLELUJA

Örök isteni Bölcsesség! † Műveidben erő és szépség tündöklük. * Jöjj, taníts meg minket okosan járni az élet útját!

OFFERTORIUM: CONFORTAMINI Iz 35, 4

Legyetek erősek és ne féljeteK +

Legyetek /erősek * és ne fél/jeteK!

V.) Ime eljön a mi Istenünk, + hogy ítéle/tet hozzon †
Ő jön el és megszaba/dít minket. **R.)**

COMMUNIO: ECCE DOMINUS Zak 14, 5. 6. / 49. zs.

Í-me az Úr el-jö-vend s vele minden szent-je-i: és lé-szen a-ma-na-pon
nagy fé-nyes-ség. (6.t.) *

(Íme, eljön, akit várva várnak a /nemzetek, * és dicsőség tölti be az Úr /házát. Agg 2,8)
Az istenek Istene, az Úr meg/szó-lalt, * szólította a földet napkelettől fogva napnyu/gatig. Sionból ragyog fel az ő ékes /szépsége,* az Isten nyilván eljő és nem /hallgat. **Ant.** Emésztő tűz jár az ő színe /előtt, * és körülötte sebes /szélvész. Előszólítja az eget onnan /felülről, * és a földet is, hogy megítélje az ő /népét. **Ant.** Gyűjtsétek elébe az ő /szentjeit, * kik szövetségre léptek övele az áldozatok /által! És hirdetik az eget az ő igaz/ságát, * mert az Isten a /bíró. **Ant.**

D.U. 6

1. Ó, jöjj, ó jöjj, Üdvözítő! Beteljesült már az idő.
Törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva Rád.
2. Megnyílt az ég harmatozva, Megváltónkat hogy lehozza;
Ég felhői, nyíljatok szét, hozva Jákob fejedelmét.
3. Föld virul ki, völgyön-halmon viruló zöld hadd fakadjon;
Nyílj ki, földnek szép Virága: Dávid házának Királya!
4. Ó fényes Nap, ó szép Csillag, Téged vágyunk mi látni csak;
Kelj fel Napunk, fényességed izzelje el a sötétséget!